

[Ninn-Hansen.]

om at yde idrætten støtte, og jeg kan kun glæde mig over det resultat, man er nået til under denne forhandling. Jeg må af de udtalelser, der er fremkommet, forstå, at der i tinget er et udbredt ønske om, at idrætten får en større del af tipsmidlerne, og at denne sag ikke kan tages af dagsordenen, før dette er gennemført.

Vi skal jo behandle sagen videre i det udvalg, som jeg har forstået der er almindeligt ønske om at nedsætte, og jeg skal derfor kun komme med et par ganske enkelte bemærkninger til de betragtninger, der er fremsat.

Jeg vil gerne takke de forskellige ordførere for den forståelse, de har vist forslaget. Jeg må måske i særlig grad have lov til at takke det ærede medlem hr. Arnth Jensen, der igennem en meget lang årrække har virket for idrætten; den tale, det ærede medlem holdt i dag, viste jo også den meget store og dybe interesse, det ærede medlem stadig har for idrætten. Det ærede medlem og jeg har jo fuldstændig den samme indstilling overfor spørgsmålet, og jeg skal derfor kun takke for de bemærkninger, det ærede medlem gjorde. Også de bemærkninger, der blev gjort af det ærede medlem hr. Aksel Møller og det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, vil jeg takke for. Alle tre ordførere mente, at der var en mulighed for at yde større støtte til idrætten på den måde, som jeg har foreslået — i hvert fald efter de samme retningslinier — og som går ud på, at idrætten får mere ved besparelser med hensyn til andre bevillinger.

Det ærede medlem hr. Lars M. Olsen var ligesom den højtærede finansminister noget forbeholden overfor denne mulighed, men var dog ikke afvisende overfor, at man kunne opnå nogen besparelse og ad den vej få mulighed for at give idrætten mere.

Det ærede medlem hr. Tholstrup var inde på, at staten ville tjene penge, hvis den trak sig tilbage fra tipstjenesten. Det tror jeg dog ikke er tilfældet. I den tid, tipstjenesten har virket, har staten modtaget 87 mill. kr. derfra, så det er vanskeligt at se, at staten ligefrem ville tjene på at trække sig tilbage. Dette skal jeg dog slet ikke komme nærmere ind på.

Direkte mod mit forslag gik det ærede

medlem hr. Ingmar Wagner, der sagde, at han ikke ønskede at støtte forslaget, og i sin tale pegede på, at man i andre lande ydede idrætten mere. Han pegede i denne forbindelse på lande, der ligger fjernt fra os, og som vi har mindre forbindelse med. Jeg forstod det sådan, at idrætten i disse lande er blevet rene statsforetagender. Overfor den betragtning vil jeg sige, at det i alt fald ikke er den vej, jeg ønsker at gå; jeg ønsker ikke, at idrætten skal have mere tilknytning til eller være mere afhængig af staten. Men det er måske ikke så afgørende — eller slet ikke afgørende — hvad jeg mener om det. Meget mere afgørende er det, at idrætsorganisationerne herhjemme alle nærer et meget stærkt ønske om at bevare idrætten som et rent privat foretagende, så at idrætslivet bliver dyrket i private, store og små klubber, og det har en vis interesse for den måde, hvorpå man i det hele taget skal bedømme dansk idræt og dansk idræts fremtid.

Det er vel sådan, at man de steder, hvor man i højere grad har gjort idrætten til et statsforetagende og yder større støtte, i mange tilfælde i konkurrencerne også ser bedre resultater, end vi kan præstere. Jeg synes nok, at det kan være tiltalende og morsomt, hvis Danmark kan vinde en kamp eller i en konkurrence, men det kan aldrig blive det afgørende. Det kan aldrig være det afgørende, at vi prøver på at styrke os i konkurrencen, hvis det går ud over noget andet i forbindelse med idrætten, nemlig fastholdelsen af den klare amatør-linie, som man hidtil har arbejdet på. I denne forbindelse vil jeg sige, at selvfølgelig sker der også indenfor idrætten mindre heldige ting. Derfor vil jeg gerne fremhæve som noget betydningsfuldt den rent opdragende indflydelse, som idrætten kan have på ungdommen, og som selvfølgelig ikke mindst må komme til udtryk, når danske idrætsfolk deltager i konkurrencer i udlandet. Det er mit ønske, at man i enhver henseende opretholder den indstilling, som jeg forstår man har i Dansk Idræts-Forbunds ledelse, både med hensyn til amatør-linien og med hensyn til, at man ikke vil forsvare noget tilfælde, hvor der finder en overtrædelse af reglerne for god opførsel sted.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder med hensyn